

Theorema

in actu q̄ sūt t̄mini linear. sic cū corp⁹ frangit̄ vna sup̄ficies
fit multe superficies in actu vt que erat corp⁹ copulativa
efficitur due superficies in actu q̄ sūt t̄mini corp⁹ **I**ta sūt sup̄/
ficies. que p̄ fractionem acq̄rit̄ q̄n̄ nihil de ea adq̄sitū ē nō/
duz est incepta fractio q̄n̄ tota est acq̄sita ē fractio p̄sumata
nūq̄ aut̄ poterit eē fractio ī frāgi et ī fieri nisi sit aliqd̄ acq̄s/
ituz in sup̄ficie ⁊ sit aliquid acquirēdū. q̄ nō pōt esse fractio
nisi sit dare corp⁹ in quo acq̄rit̄ superficies et nisi sit dare ali/
qd̄ de sup̄ficie acq̄sitū ī corp⁹ **V**ere q̄ ī oī fractōe aliqd̄ frā/
git̄ et fractōe hostie p̄secrate vere frāgit̄ ibi corp⁹ aliqd̄. nō
corp⁹ qd̄ ē ī genē s̄be. s̄ corp⁹ qd̄ ē ī genē quantitat̄. **N**ō ei ibi
frāgit̄ corp⁹ ch̄ri s̄ dimēsiōes panis ibi frāgunt̄ s̄ qb̄ ē cor/
p⁹ ch̄ri. et qz dimēsiōes ip̄e sūt corp⁹ qd̄ ē in genere q̄n/
titatis. bene dictū ē q̄ ibi frāgit̄ corp⁹ q̄ est in genere q̄nti/
tatis nō s̄stantie **T**ertia viap̄pria ip̄i fractioni sic h̄i pōt
Incōueniēs est enī ponere sensū falli circa p̄ se sensibilia et
s̄ stute diuina hoc fieri possēt t̄n̄ nō est p̄gruū q̄ ī sacramē/
to t̄te veritatis aliq̄ p̄mittat̄ fallacia **U**n̄ mgr̄. iiii. sentētia
rūm ⁊ sc̄da dist̄. ait ambrosiū dicere q̄ nihil falsū putādum
ē in sacrificio veritatis vel altaris sicut sit ī magoz p̄stiḡis
vbi delusiōe q̄dam fallunt̄ oculi vt videant esse qd̄ non est
Nec v3 qd̄ aliq̄ dicunt nos nō falli qz nō credim⁹ aliqd̄ i/
bi frangi qz cū vere aspiciam⁹ q̄ de hostia p̄secrata sūt mul/
te p̄tes cū nūer⁹ sit in sensibilib⁹ p̄ se vt d̄ ī sc̄do de aīa si
ibi nō esset vera fractio et nos nō credē⁹ ibi fractiōem esse
licz nō falleret̄ ibi estimatio: deluderet̄ t̄n̄ vis⁹ q̄ iudicat i/
bi fractiōe eē. sicut declud̄ vis⁹ ī p̄stiḡis magoz q̄n̄ dicit
se videre milites cū ibi milites nō existāt licet forte ex h̄ nō
fallamur q̄a forte cogitam⁹ illos nō esse veros milites. non
q̄ pōt ibi eē fractiō nisi aliqd̄ frāgat̄ qd̄ declarare volebam⁹

O Theorema. rrrvj.
Cetera accidētia p̄ sua subiecta indiuidua

tionē suscipiūt. sola q̄ntitas dimēsiua s̄z se ipas
vel se ipsa est. **Hec** r̄vt indiuiduet s̄bo n̄ idiget:
ex pte et go indiuiduatiōis ipugnari nō potēt
cū in hoc sacramento possit q̄ntitas p se esse.

Quia tota cā q̄re dicim⁹ accēs nō posse p se esse est. quā
s̄bo dependet. **Ideo** s̄m qd̄ magis et min⁹ dependēt accētia
a suis subiectis sic est magis et min⁹ difficile sustinere q̄ pōs
sint accidentia p se esse. loquēdo de accētib⁹ pmanētib⁹ qz
de successiuis nulla est questio. **Planū** est enī successiua sine
subiecto esse nō posse. stultū est ei dicē q̄ sit mor⁹ et tñ nihil
moueat. quod oporteret dicere si poneret mor⁹ sine subiec
to. motus enī nō mouet. si ḡ mor⁹ p se esset s̄m motū illum
nihil moueret. **Cetēa** vero accētia pmanētia potissime diffi
cultatē habent q̄ non possint p se esse qz p subiecta indiui
duant. **Nō** enī p̄t aliqd̄ in actū inesse nisi sit hoc et nisi ha
beat esse distīctū ab alijs. **Ideo** stulte ponebat plato dicē
Uniuersalia esse quiditates p se exītes. **Omnia** ḡ illa acci
dentia q̄ per sua subiecta indiuiduant vel est impossibile q̄
p se existant absq̄ eo q̄ cōtradictionem implicēt vel est val
de difficile s̄ sustinere. **Si** igit potissima cā videt. esse indi
uiduatio quare cōtradictio implicet. si accidentia per se ex
stant. si possum⁹ ostendere q̄ nō oīa accētia indiuiduantur
per sua subiecta et q̄ q̄ntitas indiuiduet p se ex pte indiui
duationis nō poterit veritas hui⁹ sacramenti impugnari q̄
q̄ntitas p se existat. **Qd̄** ar̄ q̄ntitas p se indiuiduet et non
alia accidentia triplici via venari possum⁹. **In** tribus enim
differunt uniuersalia a p̄ticularibus. **Prima** enī dīa est. q̄
p̄ticularia habent esse signatū et determinatū ad locū et ad
tempus. uniuersalia vero nō. **Ideo** dictū est q̄ p̄ticularia s̄
hic et nunc. **Uniuersalia** vero ppter sui abstractionē sunt sp̄
et ubiq̄. **Secūda** dīa est. q̄ p̄ticularia plurificānt in eadem
specie. v̄lta vero non. **Nā** plurificatio q̄ntū ad uniuersalia
respicit dīa s̄ formalem et infra specie specialissimā in rebus
materialib⁹ nō est diuisio p formas. **Propriū** est enī generis

Theorema

q̄ diuidat p̄ formales d̄ras. **S**pecies at̄ fm̄ q̄ hm̄i solā d̄
uidit̄ p̄ pticularia indiuidua qz si species diuideret̄ in differ
rentias, pticulariū esset̄ diffinitio qd̄ est contra p̄hm̄ q̄ vult
q̄ pticulariū nō est scientia neqz diffinitio, pticularia tñ rerū
materialiū plurificant̄ in eadē specie qz differentia pticula
riū videtur esse p̄ materiā. **I**sta enī pticularia corruptibilia
de quibz loqui intendimz nō differūt nisi qz in diuersis ptic
ularibus materie recipiuntur diuersē forme. **T**ertia d̄za est quia
pticularia sunt corruptibilia et mobilia. **U**niuersalia at̄ sunt
imobilia et incorruptibilia. **E**x his at̄ differentijs tribz for
mari possunt tres rationes qz quāritas p̄ se ip̄az indiuiduat̄
Prima ratio talis qz vt probat **A**uḡ, in sufficientia sua,
accidit̄ subst̄tie esse in loco. **I**be enī nō cōpetit̄ vbi, nisi per
quāritatē et q̄cquid est in loco loquēdo de istis corp̄alibus
est p̄ quantitātē, si ḡ oīa p̄ quāritatē ad locū d̄terminant̄ quā
ritas formaliter loquēdo; nō d̄terminabit̄ p̄ aliqd̄ alud, sc̄
ip̄a est ḡ hic et nūc imo tam materia qz forma loquēdo de
materia simpliciter sumpta ptineāt ad totā speciem et non sit
indiuiduatio nisi accipiat̄ materia assignata et materia non
h̄z esse signatū nisi p̄ dimensiones ex̄tēs in ip̄a. **S**i ḡ consi
deramus p̄mā differentiā int̄ vniuersale et pticulare videlz
qz vniuersalia non habent esse signata sed pticularia p̄az
qz quāritas se ip̄a indiuiduatur et est hic cū p̄ eā alia habet
ant esse signatū ip̄a vero nō p̄ alia. **S**c̄da rō tal. **N**ā si vliā
a pticularibz d̄rnt̄ qz vliā nō plurificant̄ in eadē specie sed
pticularia cū in quāritate possumz intelligē plura in eadē
specie quāritas p̄ se ip̄az videt̄ indiuiduari. **D**icit̄ enī, s.
qz quāritas p̄ se ip̄az est extēsa. **C**etera vō extendunt̄ p̄ quā
ritatē, quāritas ḡ p̄ se habebit̄ quāritatiuas p̄tes et qz p̄tes
quāritatiue p̄nt esse eiusdē speciei, vt qz p̄t diuidi vna linea
in p̄les lineas eiusdē speciei z vna superficies in p̄les surfici
es, et vnū corpz in plura corpa, sicut p̄ se cōsiderata quārit
tas h̄z plures p̄tes tales sic p̄ se cōsiderata quāritas p̄t pluri
ficari sub eadē specie. **S**i ḡ talis plurificatio nō pōt̄ ee sine
indiuiduatiōe, quāritas est p̄ se et hoc vt indiuiduerit non

Theorema

Omnia accidentia p̄
uant̄, s̄o p̄ quod n
ter p̄ se esse. **S**ed per b
nt̄ vniuersalia in hoc factum
se subdit̄. **S**i nihil ali
Quia quicqd̄ h̄z vniuersalia
accidit̄ et nō plus est de

Indiget subiecto imo subiectū ipm̄ indiuiduat p̄ ipsam. **Tert**
 tia ratio talis est Assignabat tertia enī dīa int̄ vlc̄ et p̄ticul
 lae. qz vltia s̄t imobilia. p̄ticularia v̄o mobilia. **Sicut** ḡ quā
 titati p̄ se debet loc⁹ ita si quāritas h̄z p̄ se esse aduale. per se
 cōpeteret ei mor⁹ loquendo de motu qui competit reb⁹ cor
 palibus fm̄ qd̄ dicitur nulluz imp̄ibile moueri sicut omnia
 sunt p̄tibia per quantitatem. et quia nihil potest esse mobil
 le nisi quantum sic omnia p̄ quantitatem videntur indiuis
 duari quia sine quantitate non possunt esse subiecta motus.
Paret ergo vez esse q̄ quāritas seipsa indiuiduatur ⁊ sicut
 triplici ratione ostensum est quantitatem indiuiduari seipsa
 non per subiectum. **Sic** triplici via ostendi potest cetera
 accidentia p̄ sua subiecta indiuiduationem suscipe. p̄mo qz
 omnia accidentia alia a quāritate non habent esse signatum
 nisi ex eo q̄ suscipiuntur in materia assignata. **Rursum** non
 plurificantur in eadem specie nisi ex eo q̄ sunt in diuersis
 subiectis. **Si** ei albedo esset sepata eēt vna albedo. q̄ autēz
 sint plures albedines hoc est propter diuersa subiecta. **Ter**
 tio alia accidentia per se accepta non possunt esse subiectum
 motus cum per se considerata non habeāt partes. **Quomo**
 do autem quantitas per se accepta non potest esse subiectuz
 motus cum mathematicus cuius est considerare quantita
 tem dicatur abstrahere a motu et a materia in sequentibus
 apparebit.

Theorema xxxvij.

Omnia accidentia p̄ sua susceptibilia cōser
 uant̄ p̄opt̄ quod nulluz acc̄ns p̄t natura
 liter p̄ se esse. **Sed** per hoc non habetur q̄ vir
 tute diuina in hoc sacramento nō possit acc̄ns
 p̄ se subsistere. **Si** nihil aliud obniaret.

Quia quicqd̄ h̄z creatura habet a deo fm̄ qd̄ deus aff
 causa creature et nō plus est de⁹ et creatura ḡ deus solum

mediante illa, prout vero vna creatura est causa alteri. **¶** In
 aliqđ gen^o cause qđ deo cōpetere nō p̄t qđ pōt de^o mediā
 te creatura nō oportet q̄ possit illud ea non mediante. **¶** Est
 enī vna creatura respectu alteri^o in duplici genē cause s̄m
 qđ gen^o cause de^o nulli^o est causa videlicet in genere cause
 materialis et formalis inherētis siue loquamur de materia
 et ex qua siue in qua deus nullus est materia. **¶** Non enī de^o
 est causa materialis et qua res fiunt cum talis materia sic
 quid in potentiā, deus aut sit actus purus, nec etiam esse pōt
 in materia in q̄ qz forma simplex nullius potest eē subiectū,
 et sicut nō est matētia rez sic absq; materia matētales res nō
 potest facere. **¶** Non p̄test enim facere cultellum ferreū sine
 ferro et q̄ esset homo sine carnibus et ossibus, posset aut fa-
 cere res sine materia in genere cause efficientis quia ip̄am
 materiam posset producere, sed materialiter nō pōt mate-
 rialia facere sine materia. **¶** Producit enim res ex nihilo ordi-
 naliter quia post nihil res incipiunt esse aliquid sed materia-
 liter ex nihilo nihil facit. **¶** Nihil enī est cuius materia nihil sit
 Non ergo potest materialia facere non habentia materiam
 partem sui. **¶** Et quod dictum est de materia ex qua intel-
 ligendū est de materia in q̄ **¶** Si enī accētia ex hoc habent
 materiam in qua quia insunt, non possz deus facere q̄ accēis
 inesset et non haberet materiam in qua esset, cum enī facit
 accidens sine subiecto illud accidens non vltēri^o inest, et si-
 cut qz de^o nō est causa materialis rez qđ pōt facere cū ma-
 teria non oportet eum posse sine materia, sic quia non est for-
 ma inherēs rebus qđ potest mediante forma inherēte nō
 oportet eum posse sine illa forma, vt si potest facere parietē
 album cum albedine, non oportet q̄ possit ip̄m facere albus
 sine albedine. **¶** In omni ḡ genere cause s̄m qđ de^o nō est cau-
 sa creature qđ potest deus facere aliqđ mediāte creatura q̄
 non oportet qđ possit illud non mediante illa, nō q̄ hoc sit
 ex dei impotentia sed qz subfugit rationē possibilis. **¶** Ideo
 posse illud nō est posse. **¶** Cū itaq; efficere et cōseruare res in
 esse reducat ad gen^o cause efficientis s̄m qđ gen^o cause de^o

Theorema

est cā rez si nihil aliud obuiat qz accēns nō possit eē sine s/iecto nisi qz s/iectū est cā efficiēs accētis in qntū accēns orīf ex pncipijs s/iecti et p s/iectū reseruat in esse qz in tali gene re cause q̄cquid de^o pōt facē mediāte cā scda: pōt nō mediā te illa. Si pōt de^o mediāte s/iecto pseruare accēns in eē. pot terit ipm sine s/iecto pseruare. sicut ei naturalit loquēdo d^o pducit hoiez mediāte hoie et mediāte sole et naturalit hō n̄ pducit in esse sine hoie et sole. Et qz hō genēat hoiez ex ma tēia et sol vt dī in .ij. p̄hy. coz. Tū q̄cqd̄ h̄m̄il. est in hoie et i sole p̄mpli^o et p̄fecti^o r̄seruat in p̄mo. Jō p̄t de^o absqz hoie et sole hoiez in eē pducē. sic naturalit accēns p̄suat i eē a deo mediāte s/iecto cū q̄dquid actiuitat. ē s/iecto: totū reseruat in deo. si nihil aliud obuiat q̄re accēns sine s/iecto eē nō pos/ sit nisi quia p s/iectuz pseruat: poterit de^o miraculo sua v/ tute pseruare accidens in esse sine s/iecto quod naturalit p s/iectū in esse pseruat. Patz ḡ vez esse qd̄ in theoremate p̄ponebat videlz q̄ oia accidentia p sua s/iecta in eē pser/ uant p̄pter qd̄ nullū accidēs pōt p se esse. S; si nihil aliud obuiat v̄tute diuina pōt accidēs p se subsistere. In q̄b^o autē accētib^o aliqd̄ aliud obuiat. et in q̄b^o nō: declarabit in pro/ positione sequenti.

Theorema xxxviiij.

Quia principalis causa quare q̄ntitas absqz s/iecto esse nō posset sumit̄ eo ex q̄ p s/ie/ ctū cōseruatur in esse. Cū ergo de^o possit sine s/iecto accidens cōseruare ex quo principalit̄ nihil aliud obuiat poterit in hoc sacro v̄tute diuina q̄ntitas sine s/iecto p̄sistere.

Ponit̄ at̄ s/iecto respectu accētis i duplicigenē eē. efficiē tis et matēial. Dupl̄r etiā itelligi p̄t s/iectū eē cā efficiēs ac/ cidēt. Priō qz accēns orīf ex pncipijs s/iecti qz matēia s/ie/ cta cū for̄ ē cā oim accidētū q̄ s̄nt i ea vt dī in .i. p̄hy. coz. et sic s/iectū nō est cā efficiēs cuiuslibz accidēt. ex̄ntis in ch̄o

Pot ei esse accidens in alio subiecto quod non proprie oritur ex principio
 eius cuiusmodi sunt accidentia que sunt in nobis per acquisitionem ut
 scilicet et virtutes et ea que sunt in nobis per infusionem ut dona gratuita et
 si aliquid modo saluare possumus habitus adque sitos oriri ex principijs
 subiecti. huius tamen infusi quantum ad id quod sunt ex principijs subiecti oriri
 non possunt. Non ergo subiectum est causa efficiens cuiuslibet accidē-
 tis existētis in ipso loquendo de causa efficiēte sed quod accidens quan-
 tum ad id quod est oritur ex principijs subiecti. Secundo modo subiectum re-
 spectu accidētis reducitur ad genus esse efficiētis in quantum facit
 ad preservationem eius. Et quia omne accidens siue naturaliter fluat a
 principijs subiecti siue sit in ipso subiecto per acquisitionem, siue sit a
 superiori agente per infusionem ipse preseruat in esse per subiectum proprium
 ideo sic accipiēdo causas efficiētes subiectum est causa efficiens cuius-
 libet accidētis existētis in ipso. Verum quia de omnia in esse producit
 et omnia in esse preseruat quantumcumque modo sumat effectiuitas siue in pro-
 ducendo siue in preseruando quicquid effectiuitatis est in causis in-
 ferioribus totum pampulius et fortius reseruat in causa prima ut potest
 patet ex theoremate procedente. Ideo quodcumque accidens potest de-
 ducere mediatis principijs subiecti potest producere non mediatis
 illis et quodcumque accidens potest preseruare per subiectum potest siue sub-
 iecto etiam preseruare si nihil aliud obuiat. Et sicut subiectum dupliciter
 intelligitur esse causa efficiens accidētis ita dupliciter est causa materialis
 eius loquendo de causa materiali ut patet in accidentibus habere naturam
 Accidentia ei dupliciter possunt considerari. primo quantum ad naturam
 et quantum ad id quod sunt. Secundo quantum ad modum eēndi quem habent. Si
 consideremus accidens quantum ad modum essendi sic subiectum est causa
 materialis accidētis in quantum accidētis esse est in esse. eo enim
 ipso quod modus existētis accidētis est quod insunt patet accidētibus
 habere materiam in qua sunt. Ergo ex hoc ipso quod insunt subiectus est
 materia accidētis quia accidentia materiam non habent ex qua sunt sed
 in qua sunt. Secundo modo considerari possunt accidentia secundum naturam et
 secundum id quod sunt et sic subiectum est causa materialis accidētis in quantum
 natura accidētis indiuiduatur per ipsum subiectum. Illud enim
 per quod indiuiduatur aliquid habet modum materie quia
 consideratio rei secundum esse vniuersale prius ad considerationem
 i. iij.

Theorema

ei⁹ fm formā. **S**z cōsideratio ei⁹ fm esse p̄ticulare reducitur
ad cōsiderationē ei⁹ fm materiā, cū ḡ de⁹ nō sit materia rez
fm qđ subiectū est causa materialis accidenti, aliq̄ mō dicē
possum⁹ qđ accētib⁹ p̄ferri non possit sine sbiecto qđ ei p̄ue
nit cū subiecto. **S**i ei cōsiderat subiectū put est cā matērial
accētū q̄ntū ad modū essendi vt in q̄ntū accētia insunt nul
lo mō fieri p̄t nec naturalit̄ nec miraculo qđ cōpeteret accē
dentib⁹ inesse et haberēt modū essendi illū sine subiecto quē
h̄nt cū subiecto. nō ei est intelligibile qđ aliqđ insit et tū non
substernat ei subiectū tanq̄ materia in qua sit. **V**idēt tū du
bitū. vtrū accētia qđ p̄ subiectū indiuiduant indiuiduari poss
sint v̄tute dīna absq̄ subiecto s̄ h̄ inuestigare magis esset cu
riosis q̄ fructuosū. **N**ō enī h̄ inq̄rere sp̄ctat ad p̄positū cum
sup̄ ostēsus sit q̄ntitatē quā in sacro altaris sine subiecto po
nimus nō indiuiduari p̄ subiectū s̄ p̄ se. **P**robabile t̄m vidēt
qđ accētia materialia qđ oriunt̄ ex p̄ncipijs subiecti illū mo
dū indiuiduationis quē h̄nt vt in subiecto existunt put sub
iectū est materia illoz et put natura ip̄oz p̄ sbiectū indiuidu
at absq̄ subiecto h̄re nō posse. **V**trū at eis v̄tute dīna posset
alius mod⁹ indiuiduationis cōferri p̄udentis leāoris iudi
cio relinquat. **A**d p̄ns at ostēsus sit qualis v̄t est qđ coiter
d̄z subiectū respectū accidentis esse in duplici genere causē
In genere efficientis et materialis, et put est in genere cau
se efficientis oē illud qđ pōt p̄petere accēti cū subiecto p̄t
ei v̄tute dīna sine sbiecto cōpetē, put vero cā est sbiectū ma
terialis accētis n̄ oz hoc vlr̄ v̄t esse. **E**t vt meli⁹ declare
tur qđ in theozemate p̄ponit̄ possum⁹ addē tertū videlz qđ
subiectū aliq̄ mō p̄tinet ad rōnē formalē accēti in q̄ntuz
essentialis vnitas aliq̄z accētū est aliq̄ mō formaliter p̄
subiectū. **L**icet ei subiectū ponat̄ in diffinitioe accidenti, p̄p̄
qđ aliq̄ mō p̄tinet ad quiditatē cuiuslibz accidentis tamen
p̄pter hoc subiectū nō p̄p̄ie p̄tinet ad rōnē formalē accētis
qz sufficit ad hoc qđ subiectū in diffinitione accēti ponat̄
qđ accidens a subiecto dependeat et p̄ subiectū in esse cōser
uet̄ qđ magis reducitur ad modū efficientis q̄ ad modū for

accētū accidentia sunt ad qđ
formaliter vidēt sbiectū
accētia q̄ntū esse est in
formā de rōne formalis per man
entibus esse in formalitate
accētū erit qđ totalitas cor
accētū vnitas p̄manēt est et
accētū p̄manētā est entitatē vn
vnitas succellūoz est et ordi
accētū vnū essent nū p̄tes
accētū vnū est ex subiecto. **V**trū
accētū vnitatē et sbiectū sub
p̄t qđ in rōne sit aliqđ qđ facit
accētū vnū p̄ntū qđ facit lin
accētū vnitatē in motū et fa
vnitatem in rōne. **V**trū dicit̄ est
et motus a magnitudine. **E**t qđ
accētū vnū vnū ip̄m vnū ip̄m
accētū est in vnū p̄p̄tū qđ est
est vnū modū in toto motū
linea est ex p̄ntū p̄ter qđ
est id quo p̄tes linez et tangē
bit̄ nō cōpeteret vnitas linez
formaliter ip̄m substantia et ei m
tempus et motus et vnū inco
bere non possunt vnū subiectū
quoniam vnitas facte p̄tinet ad
mediantibus p̄ncipijs subiectū
Quō p̄t facit ad v̄tutē
formalē vnitatis ip̄m. **Q**uarto
quia mot⁹ essent accidentis
non pōt. **Q**uinto p̄t facit ad
h̄o modū put subiectū facte
vnitas eius p̄t mediantibus
relat̄ quā p̄ntū est dicit̄

me. Aliqua tñ accidentia sunt ad quoz essentialē vnitatē,
 quodā mō formaliter videt̄ subiectū facere et talia accidentia
 sunt oīa successiua quoz esse est in fieri et nō est in factō eē
Sicut enī de rōne formali permanētū est vt sup̄ iāgebāt
 q̄ totalitas eoz sit in similtate ptium. **S**ic de rōne formali
 successiuoz existit q̄ totalitas eoz sit in ordine ptū, et sicut
 essentialis vnitās permanētū est ex similtate ptū qz nō poss̄
 sent esse pmanētū est ex similtate ptū qz nō poss̄
 sic vnitās successiuoz est ex ordine ptū qz nequaquā successi/
 ua essentialit̄ vnū essent nisi ptes ordinatas haberēt, et quia
 talis ordo sumit̄ ex subiecto. **I**deo temp⁹ et mot⁹ et cetera
 successiua vnitatē ex subiecto suscipiūt. **N**ō ei debem⁹ imā/
 ginari q̄ in tpe sit aliqd qd̄ faciat temp⁹ vnū sicut in linea
 est aliqd, vt punctus qd̄ facit lineā vnā sed ipsa sba rei mo/
 bilis facit vnitatē in motu et faciendo vnitatē in motu facit
 vnitatem in tpe. **I**deo dictū est q̄ temp⁹ hz vnitatē a motu
 et motus a magnitudine. **E**t qz ab ipō nūc temp⁹ vnitatem
 hz oportet nunc ipm in ipsa sba rei mobilis fundari. **I**deo
 dictum est in. iij. physicoz. q̄ est vnum nūc in toto tpe sicut
 est vnū mobile in toto motu. **S**icut ḡ. q. formaliter vnitās
 linea est ex puncto ppter qd̄ punctus dicitur ipse tactus qz
 est id quo ptes lineę se tangunt et continuantur et essential/
 liter nō cōpeteret vnitās lineę sine puncto sic quodā modo
 formaliter ipsa substantia rei mobilis est id quo vnum sunt
 tempus et motus et hmōi successiua vnitatē essentialit̄ ha/
 bere non possunt absqz subiecto. **D**icamus ḡ q̄ subiectum
 quinqz modis facere potest ad esse accidentis. **P**rimo put
 mediantibus principijs subiecti accidens producit̄ in esse.
Secdo put facit ad p̄servationē ei⁹. **T**ertio put facit ad es/
 sentialē vnitatē ipi⁹. **Q**uarto put facit ad modū essendi ei⁹
 quia mod⁹ essendi accidentis q̄ est inesse absqz subiecto esse
 non pōt. **Q**uinto put facit ad indiuiduationē ei⁹ dimisso ac/
 pmo modo put subiectū facit ad p̄ductionē et est causa ef/
 ficiens eius put mediantibus principijs ipi⁹ accidens in eē
 producit̄ quia planum est deū accidentibus hoc conferre

Theorema

posse sine subiecto cū quid effectiuitatis est in agentib⁹ secū
dis p ampl⁹ et pfectius referret in pmo. **R**ursum dimisso
quarto modo fm qd subiectū facit ad esse accidentis rōne
modi essendi qz planū est rem vni⁹ predicamenti, posse hab
bere modū alterius vt declaratus fuit in. xxvij. theoremate
Secūde enī sbe habent modū accidentis, qz nō p se existūt
et nō significāt hoc aliqd sed quale quid et habent esse in p/
ticularibus. **E**t qz nō implicat ditionē qz res vni⁹ pdica
mēti hēat modū alteri⁹ qz hoc solū de⁹ pnat qd contraditi
onem implicat in⁹ illud qd habetur in. vi. ethicorū. **D**oc enī
solo deus priuat ingenita facere q vtiqz facta sunt poterit
dēute diuina accidenti conferri quidā mod⁹ sbe et poterit di
uino miraculo accidēs qd de sui naturā inest si inesse si nihil
aliud obuiat. **D**is ḡ duob⁹ modis dimissis, dicere possum⁹
subiectū tripliciter posse facē ad eē accētū. pmo qz cōseruat
ipm in esse, scdo. put facit quodā modo formalit ad essentia/
lē vnitatē ei⁹, tertio put facit ad indiuiduationē ipi⁹. **E**t licz
fm hec tria possit subiectū facē ad eē accētis nō tū respectū
cuiuslibet accidentis habet hos tres modos causalitatis qz
respectū pmanentiū nō hz causalitatē illā que quodā modo
formaliter facit ad essentialē vnitatē ipoz, et respectū qntita
tis nō hz causalitatē illā qz p ipum subiectū indiuiduetur
quantitas. **P**ossum⁹ enī distinguē tria genera accidentium
qz quedā accidentia sunt successiva, qdā pmanētia. **E**t pma/
nētia distinguunt⁹, qz quedā indiuiduant p seipsa vt qntitas
quedā vero indiuiduant p subiectū vt accētia alia a qntita
tate. **L**oquēdo ḡ de dictis trib⁹ modis qb⁹ dictū subiectū
vidēt facere ad esse accidentis ad tria assignata genera accē
dentiū subiectū sic se hz qz ad esse successivoz subiectū fa
cit triplr, ad eē pmanētū alioz accētū a qntitate facit du
pliciter. **S**z ad esse qntitatis facit vno mō. **A**ccidentia enī
successiua cōseruant⁹ in eē p subiectū et, q. formaliter hnt
essentialē vnitatē p subiectū et etiā indiuiduant p ipm. **A**c/
cidentia vero pmanētia alia a qntitate licz formalit nō pro
prie, vnitatē habeant a subiecto qz totalitas eoz nō cōstitit

Theorem

Quā in hoc sacro so
abiqz subiecto sub
denta in qntitate fund
na accētis sine subiecto
modū ponēdi cū dilige
Dante hū est ḡ si considerem
implicat accētis sine subiecto et

in ordine p̄tū vt totalitas successiuoz tū conseruant in esse p̄ subiectū et indiuiduationē hnt p̄ ip̄m. q̄ntitas vero tū qz est de genere p̄manētium tū qz p̄ se ip̄az indiuiduat de di/ctis modis solū hoc a subiecto habet q̄ conseruat in esse per ip̄m. Possum⁹ aut̄ dicere accēt. rationem tripliciter cōsiderāe possum⁹. Primo sub q̄dā rōne generali vt accidens est. Se/ cūdo specialiter fm̄ suā vnitatē essentialē. Tertio p̄ticularit̄ vt h̄z esse signatū. Aliq̄ ḡ accidentia sunt ad qz esse facit sub/ iectū generaliter et specialiter et p̄ticulariter. et h̄mōi accide/ tia sūt successiua ad quoz eē facit subiectū vt cōsiderant ge/ neralit̄ in q̄ntū p̄seruat ea in esse qd̄ similiter et naturaliter p̄petit accidentibus vt accētia sunt. Rursum ad esse succes/ siuoz faciūt subiecta specialit̄ qz essentialē veritatē quodam modo formaliter hnt p̄ ip̄a sed faciūt etiā ad eē eoz p̄ticulari/ tia or successiua p̄ sua subiecta indiuiduationē suscipiūt. Ad esse at̄ accidentiū p̄manētū alioz a q̄ntitate faciūt genera/ liter et p̄ticulariter quia p̄seruat ea in esse et faciūt ad indi/ uiduationē eoz. Ad eē at̄ q̄ntitatis facit subiectum genera/ liter et vt consideratur q̄ntitas sub ratione generali vt in q̄ntum accētis est et si facit ad esse eius specialit̄ et p̄ticularit̄ hoc est in q̄ntū cois ratio generis reseruat in specie et in indiuiduo. Tota ḡ difficultas q̄re q̄ntitas nō videt̄ posse esse sine subiecto est quia per subiectum conseruat in eē. Si ḡ nihil aliud obuiat vt ostensum est: poterit̄ stute diuina in sa/ cramento altaris q̄ntitas p̄ se eē qd̄ declarāe volebamus.

Theorema xxxix

Qm̄ in hoc sacro sola q̄ntitas ponitur p̄ se absqz subiecto subsistere. Cetera vero acci/ dentia in q̄ntitate fundant̄ positio fidei de exn̄/ tia accētis sine subiecto nihil irrōnabile p̄tinet si modū ponēdi cū diligētia meditemur.

Manifestū est ḡ si considerentur p̄habita q̄ p̄traditōnē nō implicat accētis sine subiecto esse ex eo qd̄ subiectum facit

Theorema

ad productionē ei⁹ vt ex eo qd̄ oritur ex principijs sbiecti z
ex eo qd̄ facit ad cōseruationē ei⁹ vt qz mediāte sbiecto acci
de. is cōseruatur in esse qz sbiectū sic h̄re causalitatē respe
ctū accidentis reducitur ad gen⁹ cause efficientis et sublati
a gentibus in medijs pōt p̄mū agens sine illis quicqd̄ cum
illis poterat. Rursum nec contradictionem implicat si pon
mus accūs absqz sbiecto esse ex eo qz sbiectū facit ad mo
dū essendi accūtis vt qz cōpetit accūtī inesse qz est in sbie
cto vt cū res vni⁹ predicamenti modū alteri⁹ possit habere
tū absqz sbiecto. Sed si ad essentialē vnitatē eius. q. formalit
ter sbiectum faciat propter qd̄ successiua accūtia absqz sbi
iecto esse non p̄nt dubiū tū est vtrū illud accidens absqz sbi
iecto esse possit. ad cuius indiuiduationē sbiectū facit. Et
qz ad indiuiduationē oīm accūtū p̄terqz ad indiuiduationē
q̄ntitatis facit sbiectū. Dubiū est vtrū albedo et h̄mōi acci
dentia absqz sbiecto esse possint. de q̄ntitate at̄ nulli dubiū
esse d̄z qz si ponat̄ absqz sbiecto esse: cōtradictionē nō impli
cat. **M**ū⁹ ei depēdet q̄ntitas a sbiecto q̄z aliqd̄ aliū accūs
Hz enī q̄ntitas in se vñ continet̄. et vñ vnitatē h̄z p̄t qd̄
nō depēdet a sbiecto vt temp⁹ et mor⁹ et cetera successi
ua q̄ a magnitudine vnitatē suscipiūt. Rursum q̄ntitas h̄z i se
vñ indiuiduet̄ p̄t qd̄ a sbiecto n̄ depēdet vt alia accūtia
q̄ indiuiduant̄ p̄ sbiecta sua. Cetera ei accūtia vt dicebatur
in. xxxvi. p̄pone p̄ sua sbiecta indiuiduationē suscipiūt. sola
q̄ntitas se ip̄a est hic et vt indiuiduet̄ sbiecto nō indiget.
Si ḡ ostendē poterim⁹ qz in hoc sacro sola q̄ntitas sine sbi
iecto existit cetera vō accūtia in q̄ntitate fundant̄ qz sic po
nēdo n̄ ponim⁹ aliqd̄ accūs sine sbiecto p̄ter q̄ntitatē: vt cū
sit ip̄a talis ratio de q̄ntitate q̄res sine sbiecto esse possit vt qz
mū⁹ depēdet a sbiecto q̄z cetera accūtia māf. s̄tū cr̄it qz
positio fidei de ex̄ntia accūtis absqz sbiecto nō est irrōn̄ abi
lis nec si diligēt videat̄ mod⁹ ponēdi. **H**z ei q̄ntitas resp̄cū
alioz accūtū q̄ntuor p̄t q̄ arguē possum⁹ cetera alia accūtia
in eī sb̄st̄tie mediāte q̄ntitate z qz cetera accūtia in q̄ntita
te fundāt̄ p̄mū ē qz q̄ntitas magl. se tenz ex pte mat̄ie. q̄z alia

accidētia. Ex isto pmo sequit̄ scdm̄ vt quia materia ab omni-
 nibus alijs accidentibus absoluitur preter q̄ a quāritate. ex
 isto secūdo sequitur tertiu q̄ quāritas immediatus adheret
 substantie q̄ cerera accidentia. Ex isto tertio sequit̄ q̄rtum
 q̄ pōt̄ intelligi materia cū quāritate circūscriptis alijs acci-
 dentibus. non aut̄ potest intelligi materia cū alijs acciden-
 tib⁹ circūscripta quāritate. Primū sic patet quia accidentia
 diuidūtur in nouē p̄dicamenta. illoz s̄t nouem p̄dicamentoz
 quedā sunt quasi extrinsecus aduenientia. quedā intrinsec⁹
 Omnia enī illa sex p̄dicamenta accidentalia de quib⁹ deter-
 minatur in sex principijs possunt dici quasi extrinsecus ad-
 uenientia vt vbi cōpetit rei s̄m qd̄ comparatur ad locum. Lo-
 cus s̄t est extra locatūm aliqd̄ quia non est in locato sed in
 locante. Qñ aut̄ cōpetit rei vt comparatur ad tempus et est
 proprie in motibus secundis et i mobilib⁹ ordinatis ad mo-
 bile p̄munt. tempus aut̄ vt in subiecto non est in talibus mo-
 tib⁹. Sic etiā et situs vt est p̄dicamentū cōpetit rei vt com-
 paratur ad aliqd̄ extra qz sicut res ipa put̄ comparatur ad lo-
 cū cōpetit ei. nō sic put̄ pres ei⁹ ad locū cōparat̄ comparat̄ ei
 situs. Nihil enī est aliud situs put̄ est p̄dicamentū q̄ ordina-
 tio p̄tū in loco vt ostēdit Cōmetator. v. metaph. ylice. Et etiā
 habit⁹ rei cōpetit put̄ cōparatur ad aliqd̄ qd̄ eā circūstat: vt
 put̄ cōparatur ad indumentū vel calciamentū. Sic etiā actio et
 passio cōpetit̄ rei p̄ cōparationē ad aliqd̄ extra. vt p̄ cōparatio-
 nem ad agēs. eadē enī res est actio et passio. S; actio est: vt
 est ab agente. Passio vero est vt suscipit̄ in passio. Nō d̄rnt̄
 enī actio et passio nisi sicut via qua itur ab athenis ad the-
 bas et a thebis ad athenas vt d̄r. iij. physicoz. Cū ḡ magis
 se teneant ex pte rei q̄ sunt intrinsec⁹ aduenientia q̄ q̄ sunt
 extrinsecus q̄ntitas et q̄litas magis se tenēt ex pte rei q̄ il-
 la sex p̄dicamenta de qb⁹ d̄terminat̄ in sex p̄ncipijs. Rursum
 magis se tenēt ex pte rei q̄ relatio. qz relatio vt d̄r. v. meta-
 physice vel sequit̄ ad q̄ntitatē et q̄litatē vel ad actionē et
 passionē. Loquedo ḡ de relatiōe s̄m esse qz talis pprie ē rela-
 tio. dicē possum⁹ q̄ relatio min⁹ se tenz ex pte rei q̄ q̄ntitas

frigidi. et absoluitur a raro qz pōt esse sub forma oppositi vt
sub forma densi. **S**z de q̄ntitate nō sic qz nec absoluit a q̄n-
titate simpliciter vt absoluebat a q̄ntitatib⁹ sc̄dis qz eē adu-
ale materia sine q̄ntitate h̄re nō p̄t nec absoluit a q̄ntitate
suscipiendo ei⁹ p̄trariū qz q̄ntitati nihil est p̄riū. raz enī et
dē sū reatū ⁊ curū. ⁊ cetēa talia q̄ p̄rietatē h̄re v̄nr n̄ s̄t q̄nti-
tates essentialit̄ s̄ s̄t q̄litates q̄dā i q̄ntitatib⁹ fūdate. **I**mmo
forte nūq̄z corripit̄ q̄ntitas in materia q̄ntū ad eēntiā s̄ solū
q̄ntū adesse qz magis et min⁹. p̄fectū et ip̄fectū. nō v̄nr dis-
uersificare eēntiā s̄ si est ibi diuersitas est ibi q̄ntū ad esse so-
lū. **S**i q̄ n̄ p̄prie absoluit̄ matēia a q̄ntitate vt magis absolui-
tur matēia ab alijs accētib⁹ q̄z a q̄ntitate. oz qz q̄ntitas p̄us
insit matēie q̄z alia accidentia. **C**etēa q̄z accētia i q̄ntitate fū-
dant̄ et mediāte q̄ntitate matēie inherēt. **I**n sacro q̄ altar.
nullū accēns ponit̄ p̄ se eē p̄ter q̄ntitatē cū offensū i t̄ cetēra
accētia in q̄ntitate fūdari. **T**ertia via sic ostēdit̄ qz si p̄prie
loquēdo debet magis dici matēia posse absolui a cetēis ac-
cidētib⁹ q̄z a q̄ntitate oz qz quāntitas imēdiatē adheret s̄be
q̄z q̄d cūq̄z alijs accēns. **I**n themisti⁹ vt f̄citat̄ **C**omētator. xij.
metaphysice **T**olebat qz sicut in figuris. prima figuraz est
tangul⁹ postea quadrāgul⁹ ⁊ sic deinceps sic in p̄dicamēta
primū qd̄ adheret s̄be ē q̄ntitas ⁊ postea q̄litas et sic deinceps.
Cū q̄ s̄ba s̄t illud i q̄ accētia fūdan̄. q̄ntitas qz imēdia-
te adhēt s̄be ē illd̄ mediāte q̄ oīa accētia i s̄ba h̄nt ee. oīa q̄z ac-
cidētia i q̄ntitate fūdari h̄nt. **T**rāsb̄stantiata. q̄z s̄ba panis in
s̄baz corpis ch̄i sola quāntitas ibi sine s̄biēdo existit. **C**etēra
s̄o accētia i quāntitate fundabunt̄. **Q**uarta via sic p̄t̄ **Q**uia
si quāntitas magis imēdiatē adheret s̄be q̄z cetēra accidē-
tia erit prior̄ cetēris accidētib⁹ et qz prius pōt̄ intelligi nō
intelleādo posteriori poterit̄ intelligi matēia quāta n̄ intel-
lēda matēia quali vel nō intelleāda matēia vt est sensibilis. et
inde est qz mathematicus abstrahit a quali et non a quanto
Abstrahit a matēia sensibili n̄ a matēia imaginabili sine n̄ a
matēia itelligibili. ip̄a ei imagina⁹ q̄dā itelleā⁹ ē. **C**omētator
enī in tertio de aīa imaginationē vocat̄ itelleāū possibīlem

Theorema

Si igitur quantitas est prior ceteris accidentibus quia semper accidentia posteriora fundantur in prioribus cetera accidentia in quantitate fundantur. Patet igitur verum esse quod in theoremate proponebatur videlicet quod non est impossibile positio fidei cum sola quantitate in sacramento altaris sine subiecto ponat quae sine implicatione contradictionis ut patet per habitam sine subiecto esse potest. Cetera vero accidentia ponit in quantitate fundari.

Theorema.xl.

In ceteris transmutationibus naturalibus factis quod est ibi commune et manet transmutatione facta est substantia aliqua in generatione materia et in alteratione subiectum. In hac vero conversione supernaturali non substantiam aliquam. Sed sola contingit accidentia remanere.

Cogimur ad dicendum quod facta transmutatione panis in substantiam corporis christi quod quantitas panis sine subiecto persistat. Fuerunt tamen aliqui saluare volentes postquam corpus christi incipit esse in hostia quantitate panis habere subiectum in quo fundatur. Dicebant autem quod simul cum substantia corporis christi est in hostia panis substantia et ideo quantitas panis non est sine subiecto habet enim subiectum in quo fundatur quia habet propriam substantiam. Sed hoc stare non potest quia sicut superius probabatur quod panis substantia annihilari non potest. quia corpus christi non incipit esse de nouo alicubi nisi vel per motum localem vel ex eo quod aliquid est conuersum in ipsum. et ideo dicebatur quod si panis substantia esset annihilata christi corpus non esset in hostia vel ex eo quod aliquid esset conuersum in ipsum. Incipit igitur esse ibidem per motum localem de celo descendendo. Pars igitur ratione si substantia panis remaneret in hostia christi non inciperet ibi esse per conuersionem alicuius in corpus christi quia nihil aliud ponitur conuerti in corpus christi nisi panis substantia si igitur illa maneret nihil erit conuersum in substantiam corporis christi. igitur christus

incipiet esse in hostia p motū locale et nō ex eo qd aliqd sit
 puerū i sbaz corpis ei. 7 qz qd p motū locale incipit ee al
 cubi est ibi localit. chīs essz localit i hostia g circūscribēt ibi
 dē 7 essz ibi situatū scz totū i hostia tota ē ps ipre imo qz lo
 cus dz eqri locato nō posset ee chīs i hostia nisi essz tāta qn
 titas hostie qnta est qntitas corpis chī. et vlteri vt arguet
 bat supi q vnū corpū ē lōlit in vno loco cū chīs icipet ee
 in hostia desineret ee in celo et cū essz in vno altari desinēt
 ee i alio q oia sūt in cōueniētia 7 fide. **P**ositio g p̄dicta stae
 nō pōt. p̄t h dixerūt aly q qntitas illa vt in subiecto fundat
 in aere. Dicebāt ei q puerū substātia pais i corpū chī dimē
 sioēs pais fundant i aere exīte circa hostiā. **S**z nec istud stae
 pōt qz qntitas et substātia i q qntitas fundat sil st. forma
 ei et materia vnū et eundē locū habēt. **S**i g dimēsiōēs pais
 facta trāssubstātiatōe fundarent in aere sicut i subiecto simul
 eēt aer cū dimēsiōib⁹ illis. sed vt pbat in. iij. phy cor p se
 est dimēsiōnū resistē dimēsiōib⁹. **I**ta q si ponerent dimēsi
 ones separte et sil cū illis dimēsiōib⁹ poneret aliud corpus
 duo corpa eēt sil in eodē loco qz tota cā qre corpū n̄ p̄t ee
 sil cū corpe sumit ex eo q dimēsiōēs dimēsiōib⁹ resistūt. **S**
 g amoto duo corpa in eodē loco eēt poterit. **Q**uātūcūqz g pa
 nis substātia puerū sit i substātia corpis chī dimēsiōēs pa
 nis nō sit poterit esse cū aere qz dimēsiōēs ille nō p̄patiunt
 secū dimēsiōēs aeris. **N**ō g dimēsiōēs pais vt in subiecto
 fundant i aere. **N**ec etiā dicē possum⁹ q hmoi dimēsiōēs
 sint i corpe chī tāqz i subiecto qz corpū chī p̄prias hz dimē
 siōēs et p̄prias qntitatē. **E**t sicut due albedines in eodē subie
 cto esse nō p̄nt. sic nec due qntitates in eodē corpe esse non
 p̄nt. **R**ursū qz dimēsiōēs hostie sūt i altari localit. sicut dicit di
 mensiōēs essent in corpe chī tāqz i p̄no subiecto qz nihil ē
 aliquod corpū ee localit alicubi nisi esse ibi. **S**m dimēsiōēs
 p̄prias corpū chī eēt localit in altari qz eēt ibi hz dimēsiōēs
 suas. **C**ogimur g ad dicēdū dimēsiōēs illas sine subiecto ee
 Virtute g dina q accūs si nō sit successiū et nō indiuiduē

fit sed miraculo in sacro altaris accens per se existit. **Doc** vti
 so apparet verum esse qd in theozemate proponebatur vi-
 delicet q in ceteris transmutationib⁹ qd est ibi comune est sba/
 stantia aliq. **Sed** in hoc sacramento no manet sba aliqua s
 solu accens. **In** omni at transmutatione naturali id qd manz
 in tota transmutatione oportet esse substantia aliqua. **Agēs**
 enim naturale semper presupponit materia quia non potest
 materiam producere in esse nec potest vna materia in aliaz
 conuertere. **Semp** s in omni transmutatione manet eadem
 materia subiecta vtriqz contrarior. **Sed** si manet materia
 sola, tunc est generatio. **Si** vero manet materia cum forma
 substantiali et est transmutatio in passionibus, tunc est alte-
 ratio vt potest haberi a philosopho in primo de generatio-
 ne. **Hec** ergo dictum est q in omni transmutatione na-
 turali qd est ibi comune et manet transmutatione facta est
 substantia aliqua, quia in generatione manet materia. **In** al-
 teratione vero manet subiectum id est manet aliqd in actu
 quia manet materia cum forma substantiali. **Est** enim diffe-
 rentia inter materiam et subiectum vt dicit, ix, metaphysice
 quia materia dicit quid in potentia. **Subiectum** vero dicit
 qd in actu. **Sz** cu sba panis conuertit in sbaz corpis chri fa-
 cta hac transmutatione n manz aliq sba qz tota sba pais puer-
 tit i tota sbaz corpis chri manet at accentia qz accentia pais n
 pntit in accentia corpis chri s qntitati panis tribuit dnti-
 dina qda mod⁹ sbe et bz per se esse. **Cetera** ho accentia panis
 licz maneant n tn p se existunt s in qntitate fundant vt i sbe do
Ex hoc autem manifeste patet q nullum nomen trans-
 mutationu naturaliu pot agrue adaptari huic puerfioni, ois
 enim transmutatio naturalis vel est generatio vel alteratio
 vl augmentu vl loci muta. **No** aut hec puerfio pot dici augme-
 mutatio, quia chris no incipit ee in hostia p motu locale sed
 ibi incipit esse qz est aliqd puerfu in ipz, nec pot dici augme-
 tu quia ex eo q chris incipit esse in hostia nullu augmentum
 suscipit. **Nec** pot dici generatio, qz in omni generatioe ma-
 teria manet tanqz commune subiectum. **Dic** aut no manet

Theorema

panis materia. Nec potest dici alteratio quia in alteratione non solum manet materia sed etiam manz forma sbalis. Sic at nec materia pais manet nec eius forma sbalis. Sed tota sba pais tam materia quam forma puerit in substantia corpis christi. Debz hanc mirabilem puerio proprio nomine vocari transubstantia quia in ea manentibus accidentibus fit puerio substantiarum quia sba pais non manz sed puerit in sba corpis christi, manent tamen accidentia pais quod declarare volebam.

Theorema xli

Dicimus quod facta puerio accidentia pais absque subiecto subsistunt. et tamen non possumus intelligere accedens non intellecto subiecto. Vere ergo est laudandum et venerandum ille summus et summus omnipotens cui multa sunt possibilita que intellectu capere non valemus.

Quia est ex superioribus declaratum quod virtute divina absque subiecto potest accens pseruari in esse, et quod contradictione non implicat accens absque subiecto existere. Cederet forte aliquis eo quod ista sint rationabiliter ostensa quod per rationem et intellectum possemus intelligere accens non intellecto subiecto. Ut si appareat veritas proposita, omnia tria sunt declaranda. Primum est ostendendum quod licet possumus intelligere quod accedens absque subiecto per a deo pseruari in esse non tamen possumus intelligere accens sine subiecto. Secundo manifestabimus quod dato quod sciremus aliquid accens per se esse et non esse alicui subiecto non tamen possemus intelligere illud accens sine subiecto. Tertio speciale casus assignabimus quare intellectus non potest intelligere accens non intellecto subiecto. Propter primum est ostendendum quod licet in quodam vilitate possumus rationabiliter agnoscere quod calitas secundorum agentium referuat in primo, propter quod quicquid potest de mediare causa secundum potest illud immediate, tamen in speciali non possumus intelligere modum illum nisi quod ordo secundorum agentium referuat in causa prima. Et inde est quod non possumus intelligere accens sine subiecto quantumcumque agnoscamus quod accens immediate et absque subiecto potest a deo pseruari in esse quia modus huiusmodi pseruatōis non est nobis notus. Sciendum est etiam quod deus est causa cois et causa propria singulorum. Sic est enim causa cois rerum quia calitas sua se extendit ad omnia quod est etiam